

Dávívám

Forrest Jump

Dávím se smíchem,
když pláč potlačím,
trávím svý chvíle tím,
že přetáčím
film, který líčí, jak sám sebe znám,
když není co a není proč, tak nic neříkám.

Zvracívám,
když moje ticho za souhlas je bráno,
zvracívám
a jsem čím dál tišší,
zvracívám,
když odpověď je „ne“ a vyjde „ano“,
zvracívám,
ta pravda mě ničí.

Dávím se smíchem,
chuť má bodláčí,
dávno vím, kým jsem,
ale to už nestačí.
Zvláštní, co je příčinou, jak je člověk brán,
hlavu do písku nikdy nestrkám, jenom nic neříkám.

Dávívám
svoje sny, který jsem vyzvracel už dávno,
dávívám,
v hrdle se přičí,
dávívám
svý pocity a uvnitř je jen prázdno,
dávívám
a všechno je v píči.

Pojď a věř, že vím,
jen nic neříkám,
štvou mě jak zvěř,
odejít dávno není kam.